



ข่าวประชาสัมพันธ์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

๑๑๔ สุขุมวิท ๒๓ แขวงคลองเตยเหนือ เขตวัฒนา กรุงเทพฯ ๑๐๑๑๐ โทรศัพท์ ๐-๒๖๔๙-๕๐๐๐
ภายใน ๕๖๖๖ โทรศัพท์/โทรสาร ๐-๒๖๕๘-๐๓๑๑

ข่าวจากหนังสือพิมพ์ข่าวสด ฉบับประจำวันที ๒๗ เดือนมกราคม พ.ศ.๒๕๕๕ หน้า ๒๕

ศูนย์สารสนเทศและการประชาสัมพันธ์ ได้จัดระบบข่าวสิ่งพิมพ์ สนใจดูที่ได้ <http://news.swu.ac.th/newsclips/>

ยุคกดไลก์วัยโพสต์ พื้นที่สื่อ-ส่วนตัว



นับตั้งแต่การเดินไปเบียดบนถนนสี่ลม
จนมาถึงคลิปเด็กมัธยมถอดทีละชั้นกลาง
ห้องเรียน

กระทั่งล่าสุดภาพถ่ายผู้ดกลุ่มเด็กสาววัย
มัธยม ที่เพียงแคโพสต์ออกไปไม่กี่ชั่วโมง
ยอดกดไลก์ก็กระหน่ำไม่หยุด

เด็กไทยยุคไอทีในวันที่มี "พื้นที่สื่อ" กำลัง

ลี้ม "พื้นที่ส่วนตัว" หรืออย่างไร

นายมนตรี สันทวิชัย

เลขาธิการมูลนิธิคุ้มครองเด็ก

ปัญหาที่เกิดขึ้นแทนที่เราจะบอกกับเด็กว่าทำไม่ดี เราควรไปดูพฤติกรรมที่ต้องการโซเชียลจะมีมุมที่
น่าสนใจกว่า

สภาพของสังคมมีตัวอย่างให้เห็นว่าการโซเชียลเหล่านี้ การโปรโมตมุ่งน้อยหม่นน้อยนำไปสู่ความสำเร็จ
ของคนบางคนหรือไม่

เมื่อเป็นแบบนี้ หากสังคมมีทางเลือก มีช่องทางที่สามารถทำให้เขาภูมิใจตัวเองในแง่มุมอื่นก็จะไม่ทำ
ให้เขามาโซเชียล

ขณะที่การศึกษาที่มักกล่าวว่าดูแลเด็กได้ไม่ทั่วถึงแล้วเราจะปล่อยให้เป็นอย่างนี้อีกนานแค่ไหน โรงเรียนควรกำหนดอัตราส่วนระหว่างนักเรียนและครู บางโรงเรียนมีเด็กมากขึ้นให้เห็นว่าการจะทำให้โรงเรียนมีระนาบมาตรฐานเดียวกันควรได้รับการสนับสนุนหรือยัง

กฎหมายกำหนดให้แต่ละโรงเรียนมีแผนกแนะแนวที่ได้มาตรฐาน เพื่อติดตามกลุ่มเด็กนักเรียนที่อาจมีพฤติกรรมสุ่มเสี่ยง แล้ววันนี้เป็นจริงหรือไม่

กรณีที่เกิดขึ้นต้องดูในรายละเอียดมากกว่า เด็กในวัยนี้คิดไม่ถึง แม้เราจะกังวลว่าเด็กเห็นว่าการกระทำเหล่านี้เป็นเรื่องของสิทธิ์ เนื้อตัวของเขา แต่ต้องไม่ลืมว่าเขาควรได้รับการชี้ช่องทางที่ถูกที่ควร และเขาต้องโตเป็นผู้ใหญ่ในวันข้างหน้า แต่สิ่งที่เกิดขึ้นจะดำรงอยู่ ไม่ว่าจะป็นรูปภาพหรือสิ่งต่างๆ ในโลกออนไลน์

วันนี้เราไม่ใช่แค่อกระเบียบบังคับอย่าง เดียว แต่ต้องรณรงค์ขนานใหญ่ เพราะสิ่งเหล่านี้อันตรายต่ออนาคต พ่อแม่ ผู้ปกครอง คนที่อยู่ข้างหลังต้องดูแลบุตรหลานของท่านให้รู้เท่าทัน

พวกเราต้องช่วยกัน การให้โอกาสทางเลือกในเวทีต่างๆ แก่เด็ก ไม่ใช่มุ่งผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอย่างเดียว ต้องเปลี่ยนค่านิยม สร้างความภูมิใจให้เด็กในมุมอื่นอย่างสร้างสรรค์

น.พ.ไกรสิทธิ์ นฤขัตพิชัย

จิตแพทย์โรงพยาบาลมหารมย์

ด้วยเรื่องของวัยและความมั่นคงภายใน คนเราต้องการ "การยอมรับ" ทว่าความมั่นคงภายในคือจิตใจและอารมณ์อ่อนแอไม่แข็งแรง ไม่มั่นใจในคุณค่าของตัวเอง ย่อมต้องการการยอมรับจากภายนอกมาก วัยรุ่นเองก็ต้องการการยอมรับในกลุ่มเพื่อน กลุ่มเด็กที่แสดงออกโดยพื้นฐานมักมาจากครอบครัวอ่อนแอ จิตใจแข็งแรงน้อย ต้องการการยอมรับจากภายนอก บางคนเลือกซึ่งมอเดิร์นไฮค์ส่งเสียงดังรบกวนชาวบ้าน การโชว์ แต่งตัวโป๊ สู้บู้หรือ ติดยาเสพติด มีเด็กจำนวนมากติดยาเสพติดมักบอกว่าเพื่อนชวน แต่ลึกๆ แล้วเขาไม่แข็งแรง และต้องการให้เพื่อนยอมรับ หรือการมีเพศสัมพันธ์ของวัยรุ่น ถ้าภายในใจแข็งแรงเขาจะไม่ทำเรื่องเหล่านี้ แต่จะมีคนอีกกลุ่มหนึ่งให้คุณค่ากับคนเหล่านี้ ประกอบกับสื่อปัจจุบันกระจายโซเชียลมีเดีย อย่างรวดเร็วและมีแรงจูงใจ ทำให้เราพบเหตุการณ์ต่างๆ ที่เกิดขึ้นใน โซเชียลมีเดีย การเลี้ยงลูกต้องให้เขามีความมั่นคงในจิตใจ ภูมิใจในคุณค่าของตัวเอง หากเด็กถูกเตรียมตัวมาดีตั้งแต่ต้น สิ่งเหล่านี้จะมีอิทธิพลต่อเขาน้อย พ่อแม่ต้องใกล้ชิดและมีเวลาให้เขา จะนำมาซึ่งความสัมพันธ์อันดีระหว่างครอบครัวที่จะนำไปสู่ความรักความอบอุ่นและการเดินในแนวทางที่เหมาะสม เมื่อเพื่อนชักชวนไปในทางที่ไม่ดี สัมพันธภาพอันแน่นแฟ้นในครอบครัวจะช่วยลูกหลานของเราได้ หากความสัมพันธ์นี้ไม่มี เขาจะไม่คิด ความยับยั้งชั่งใจจะไม่มี

สิ่งที่เด็กต้องการคือการทำให้เขารู้สึกมีคุณค่า หน้าที่ของผู้ใหญ่ต้องหาทางออก หากิจกรรมที่ทำให้เขารู้สึกมีค่า

ดร.จิตรา ดุษฎีเมธา

ประธานศูนย์พัฒนาความสุข มศว

ด้วยรุ่นต้องการทำอะไรที่แปลก จิกกฏ แหกแนว เพื่อให้ได้รับการยอมรับจากกลุ่มเพื่อน ปัจจุบันมันไม่ใช่แค่สนุกอย่างเดียว แต่เด็กเห็นภาพจากตัวแบบผ่านสื่อต่างๆ และการตีความของเขาในสภาพสังคมที่หลอหลอมให้เป็นอย่างนี้ ถ้าเขาเห็นว่าเจ๋ง ดี เยี่ยม จะมีแนวโน้มทำตาม เมื่อผ่านสื่อซึ่งกระพือเร็ว อย่างการเต้นโซว์ ถอดทีละชิ้น และกรณีล่าสุดหากคนที่ได้รับข่าวสารไม่ตื่นตื่นขณะที่คนอีกกลุ่มหนึ่งรู้สึกเท่ ได้เป็นข่าว คิดว่าเจ๋ง คนจะดูก็ล้านวิว เขามองแค่นั้น แต่ไม่ได้มองลึกลงไปกว่านั้น เมื่อมีการวิพากษ์วิจารณ์เราต้องกลับมาที่การหลอหลอมเด็ก เชื่อว่ายังมีอีกหลายคลิปที่กระทำด้วยการยั่วยุ เด็กต้องคิดว่าอะไรควรไม่ควร อะไรที่เล่นไม่ได้ อะไรที่เสียมเสียดึงต่อตัวเอง ครอบครัวย และสังคม ก่อนจะทำสิ่งเพี้ยนๆ เหล่านี้ให้คิดก่อน ถ้าทำแล้วถึงชีวิตและอนาคตไม่ควรทำ ถ้าส่งเสริมการเพี้ยนแหกแนว ดีขึ้นดีกว่าต้องรณรงค์ในการสร้างสิ่งใหม่ เช่น กลุ่มนักดนตรีจับกลุ่มร้องเพลงโดยใช้แป้นโทรศัพท์มาเป็นเปียโนสนุกและสร้างสรรค์

โลกปัจจุบันวิวัฒนาการมาก เขาลืมว่าคนเห็นทั้งโลก เช่น การเล่นเกมเฟซบุ๊ก การบอกโลกเกชั่นหรือบอกว่าไม่มีใครอยู่บ้าน สิ่งเหล่านี้เขาไม่ทันคิด ทว่าภัยกำลังมาถึงตัว เด็กต้องรู้ ครู พ่อแม่ต้องสอน เพราะปัจจุบันไม่ใช่แค่หน้าต่ามีหู ประตุมืดตาอีกต่อไป แต่มันรอบทิศ ไม่ใช่แค่ในบ้านเท่านั้น

ใ้หนักทุกครั้งว่าโซเชียลมีเดียคนที่มองไม่ใช่เพื่อน และคนที่มองจะมองอย่างไร จะทำให้เริ่มตระหนัก และต้องปรับเรื่องที่ไม่คิดอะไรให้ต้องคิดการณ์ไกลมากขึ้น ขอฝากให้คิดทั้งเด็กและผู้ใหญ่

สุภาวดี หาญเมธี

บ.ก.นิตยสารรักลูก

โซเชียลเน็ตเวิร์กเป็นเครื่องมือที่เปิดโอกาสให้คนตัวเล็กๆ ที่ "โนบอดี้" เป็น "ซั่มบอดี้" แต่เราจะ เป็นแบบไหนที่จะสร้าง สรรค์ชีวิต ชุมชนและสังคมโดยรวม โจทย์นี้ไม่เกี่ยวกับโซเชียลเน็ตเวิร์ก แต่เป็นการบ่มเพาะเด็กในสังคม ถ้าเขาได้รับการเรียนรู้ การเป็นซั่มบอดี้ไม่เสียหาย แต่ต้องคัดกรองว่าจะ

แสดงออกอะไรเป็นประโยชน์หรือไม่ เรื่องนี้ไม่อยากโทษเด็ก แต่สังคมไทยไม่ชวนให้เขาคิด เรื่องนี้เขาก็ไม่รู้ แต่อยากเป็นที่รู้จักจึงทำแบบนี้ เขาไม่เข้าใจว่าชีวิตคนเราควรมีขอบเขตที่เหมาะสม เราควรจะเปิดเผยอย่างไร ให้ใครดูอะไร ได้แค่ไหน กับคนในครอบครัว คนในสังคม เขาจึงแสดงออกไปโดยไม่คิดว่ามันไปไกลได้จนสุดหล้าฟ้าเขียว ผลลวันนี้ไม่เท่าไร แต่วันหน้าจะรู้สึกต่อตัวเองอย่างไร เด็กไทยมีโอกาสพบเจอสิ่งต่างๆ เหล่านี้ไม่น้อย เราสื่อสารความคิดกับเขาไม่มากพอจนเขาไม่สามารถแยกแยะได้ว่าแค่ไหนพอเหมาะพอดีในการเป็นซัมบอดี และการที่เด็กถูกขืนมาทำแบบนี้ถือว่าเขาเป็นเหยื่อ และทำให้เด็กคนอื่นกลายเป็นเหยื่อตามเป็นลูกโซ่

ด้วยสภาพแวดล้อมสังคมไทย มีดาราที่เปิดเผยเนื้อตัว เป็นโมเดลให้เด็กวัยรุ่นในวันนี้ไม่แยกแยะ ไม่รู้ขอบเขต พ่อแม่ ครู อาจารย์ สื่อต้องช่วยกันให้เขามองเห็นมุมต่างๆ ปลุกฝังเรื่ององค์ประกอบในการคิด สื่อมวลชนต้องกรอง เพื่อสร้างสภาพแวดล้อมที่ดีเพราะเด็กมีโอกาส เพลียงพล้า เป็นเหยื่อโดยไม่เข้าใจ ด้วยวัยอยากแสดงออก อยากมีที่ยืน อยากได้รับการยอมรับ